

Nenda sai üks hea süddamega innimenne parrandud, keda emma koddo olli árra ellitanud ja isse leik tútre eest teinud. Mele haigust Neil ias ennam ei olnud, waid ellasiid rómo ja rahho sees omma ello otsani; teine aitas rómuga teist. Üleks mees kohhe kurejaga wanduma ja peksma hakkanud naene terrawat suud prukinud, nutnud ja koo emma jure jooksnud, siis olleks nende ello iggavestet hukka láinud?

Siin mailma ello orgus
Ellab se, kui otse põrgus,
Kellel on üks riid' ja meel,
Omma abbi-ello teel!
Ranna-pessas weerwad munnad,
Nendo juhtuwad ka sõnnad —
Olgo piissukes ehk sures —
Wogga abbi-ello jures!
Ommeti, ei sa fest kárra,
Leppiwad jo kohhe árra,
Et fest ei saaks willund wiis,
Armaastus on armsam siis!

Neamöötja.

Kerge on ful járge wata,
Kuidas aeg siin árra läåb,
Usi páivi jálle ota,
Mis uus aeg meil jálle toob:
Tunni-kel mis seinas tigub,
Mödab aega wågga heast,
Liksüb, èðksüb, lôdb ja ligub,
Tunnid möistab seåda peast:
Olgo pimmes, olgo walges,
Kunni otsas páamo ja ð,
Kui tal nui seal rippub fulges,
Siis ei lõpppe temma tõ:
Ei ta tühjast kohhust tea,
Ei fa rasõ leiba sõ,
Ööl ja páwal on tal hea,
Wina-tilka ta ei jo!